

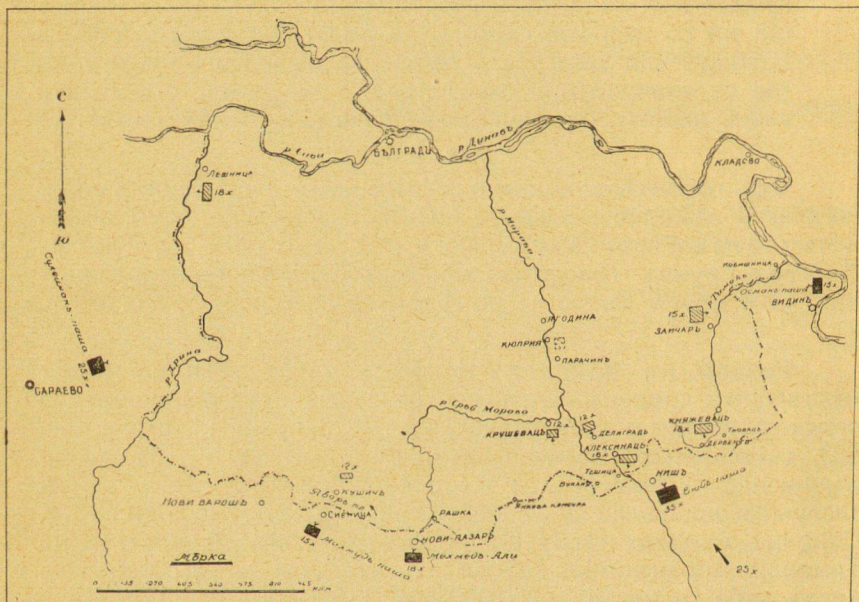
Сърбитѣ разполагаха съ 158 дружини, 200 орждия, 18 ескадрона, 6 дружини пионери и около 5,000 доброволци²⁾ — всичко около 100,000 души, безъ 18 дружини отъ III призивъ.

Турцитѣ противопоставиха 137 дружини, 192 орждия, 62 еск. и 12 пион. роти, всичко около 126,000 войници и около 20,000 башибозуци.

Мобилизацията почна за Сърбия на 6 юний, а съсредоточението се завърши на 18.

Планове за действие. — Сърбитѣ формираха главна група при Алексинацъ, за да настѣпятъ къмъ Нишъ; три спомагателни групи: при Зайчаръ и въ посокитѣ Яворъ — Сиеница и Рашка — Нови пазаръ, съ задача да правятъ диверсии по посока на Видинъ, Сиеница и Нови пазаръ, само съ политически и предохранителни цели; още една група се формира на Дринъ, съ отбранителна задача, като нападения се извършватъ само отъ четници и доброволци.

Турцитѣ бѣха решили да настѣпятъ съ главното си ядро отъ Нишъ къмъ Алексинацъ, презъ Делиградъ за Парачинъ, а на всички други фронтове да се отбраняватъ.

Скица № 1 за съсредоточването на сръбско-турскитѣ войски къмъ 18 юний 1876 год.

²⁾ Споредъ Кересновски, „Исторія русской арміи“, Бѣлградъ, 1913 г., само рускитѣ доброволци сж били около 7,000 души, а известно е, че имаше още нѣколко хиляди българи, чехи и други, но 90% бѣха българи.